

5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že i za předpokladu, že sporná opatření týkající se kontrolovaných zahraničních společností představují na první pohled podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, dochází napadené rozhodnutí k chybnému závěru, že nic nemůže odůvodnit slučitelnost sporných opatření s unijními pravidly státních podpor. Napadené rozhodnutí je navíc iracionální a nekonzistentní, jelikož Komise správně uznala, že kapitola 9 části 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o (mezinárodních a jiných) daňových ustanoveních z roku 2010] je odůvodněná, pokud jediným důvodem uplatnění daně z kontrolovaných zahraničních společností v rámci situace uvedené v kapitole 5 části 9A uvedeného zákona je kritérium „kapitálu spojeného se Spojeným královstvím“, z důvodu, že toto kritérium může být v praxi nadměru obtížně použitelné, a současně bez jakéhokoliv vhodného odůvodnění tvrdí, že kapitola 9 části 9A nemůže být nikdy odůvodněná v případech, kdy kritérium významných rozhodovacích funkcí vyvolá uplatnění daně z kontrolovaných zahraničních společností podle kapitoly 5 části 9A. Ve skutečnosti je kritérium významných rozhodovacích funkcí v praxi nadměru obtížně použitelné, takže Komise měla konstatovat, že kapitola 9 je odůvodněná rovněž s ohledem na toto kritérium. Komise tedy měla dojít k závěru, že se nejedná o státní podporu.
6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že provedení napadeného rozhodnutí prostřednictvím vrácení údajné státní podpory žalobkyněmi, bude-li toto rozhodnutí potvrzeno, poruší základní zásady unijního práva, mj. svobodu usazování a volný pohyb služeb, jelikož v případě žalobkyň jsou dotčené kontrolované zahraniční společnosti usazené v jiných členských státech.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z toho, že inkasní příkaz založený na napadeném rozhodnutí není opodstatněný a je v rozporu se základními zásadami unijního práva.
8. Osmý žalobní důvod vychází z nedostatku odůvodnění některých základních prvků napadeného rozhodnutí, například závěru, podle něhož daň z kontrolovaných zahraničních společností stanovená v části 9A kapitole 5 zákona o (mezinárodních a jiných) daňových ustanoveních z roku 2010 by mohla být bez problémů nebo bez nadměrné zátěže použita na základě kritéria významných rozhodovacích funkcí.
9. Devátý žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí porušuje rovněž zásadu řádné správy, která Komisi ukládá transparentnost a předvídatelnost v rámci správních řízení a vydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Ze strany Komise je nepřiměřené, aby své rozhodnutí o zahájení šetření v projednávaném případě přijala po více než čtyřech letech a konečné rozhodnutí vydala až více než šest let po nabytí účinnosti sporného opatření.

Žaloba podaná dne 31. října 2019 – Spirax-Sarco Engineering a Spirax Sarco Overseas v. Komise

(Věc T-745/19)

(2020/C 27/50)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Spirax-Sarco Engineering plc (Cheltenham, Spojené království) a Spirax-Sarco Overseas Ltd (Cheltenham) (zástupci: C. McDonnell, barrister, B. Goren, solicitor, M. Peristeraki, advokátka, a K. Desai, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- konstatoval neexistenci protiprávních státních podpor, zrušil článek 1 rozhodnutí Evropské komise C(2019) 2526 ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896 v rozsahu, v němž konstatuje existenci protiprávní státní podpory, a zrušil povinnost Spojeného království dožadovat se u žalobkyň vrácení údajné protiprávní státní podpory získané v této souvislosti (články 2 a 3 napadeného rozhodnutí),

- podpůrně, zrušil články 2 a 3 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž ukládají Spojenému království dožadovat se u žalobkyně vrácení údajné protiprávní státní podpory,
- v každém případě uložil žalované náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyněmi.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně devět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že Komise nesprávně chápe podstatu, cíl a fungování britských pravidel týkajících se kontrolovaných zahraničních společností, pokud jde o neobchodní finanční zisky. Závěry Komise v napadeném rozhodnutí spočívají na mnohých zjevně nesprávných posouzeních. Komise se dopustila zjevně nesprávných posouzení zejména v souvislosti s pochopením britského obecného daňového systému, pochopením cílů daňového režimu kontrolovaných zahraničních společností, s přesnou působností osvobození financování skupin a s definicí způsobitelných úvěrových vztahů.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že Komise nesprávně považuje osvobození financování skupin za daňové osvobození, a tedy za výhodu. Co se týče neobchodních finančních zisků, osvobození financování skupin představuje daňové ustanovení a součást vytyčených pravidel pro kontrolované zahraniční společnosti, nikoliv selektivní výhodu. Komise nepředložila žádnou kvantitativní analýzu prokazující, že by toto osvobození představovalo výhodu, a při neexistenci důkazu o tom, že sporné opatření zakládá výhodu, nemůže napadené rozhodnutí nadále existovat.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že Komise špatně určila referenční rámec pro posouzení účinků pravidel týkajících se kontrolovaných zahraničních společností a měla nesprávně za to, že daná pravidla tvoří soubor pravidel lišících se od obecného režimu britské korporátní daně. Komise nesprávně pochopila cíl pravidel týkajících se kontrolovaných zahraničních společností a nepřihlédla k prostoru Spojeného království pro posouzení.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že se Komise dopustila zjevně nesprávných posouzení při své analýze existence státní podpory a použila špatná kritéria při zkoumání srovnatelnosti. Komise neuznala rozdílnou rizikovost pro základ daně ve Spojeném království, pokud jde o půjčku členovi skupiny, který podléhá dani v uvedené zemi, a půjčku členovi skupiny, který v uvedené zemi dani nepodléhá, a iracionálně dospěla k závěru, že půjčka v rámci skupiny je srovnatelná s půjčkou třetí osobě.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že i za předpokladu, že sporná opatření týkající se kontrolovaných zahraničních společností představují na první pohled podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, dochází napadené rozhodnutí k chybnému závěru, že nic nemůže odůvodnit slučitelnost sporných opatření s unijními pravidly státních podpor. Napadené rozhodnutí je navíc iracionální a nekonzistentní, jelikož Komise správně uznala, že kapitola 9 části 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o (mezinárodních a jiných) daňových ustanoveních z roku 2010] je odůvodněná, pokud jediným důvodem uplatnění daně z kontrolovaných zahraničních společností v rámci situace uvedené v kapitole 5 části 9A uvedeného zákona je kritérium „kapitálu spojeného se Spojeným královstvím“, z důvodu, že toto kritérium může být v praxi nadměru obtížně použitelné, a současně bez jakéhokoliv vhodného odůvodnění tvrdí, že kapitola 9 části 9A nemůže být nikdy odůvodněná v případech, kdy kritérium významných rozhodovacích funkcí vyvolá uplatnění daně z kontrolovaných zahraničních společností podle kapitoly 5 části 9A. Ve skutečnosti je kritérium významných rozhodovacích funkcí v praxi nadměru obtížně použitelné, takže Komise měla konstatovat, že kapitola 9 je odůvodněná rovněž s ohledem na toto kritérium. Komise tedy měla dojít k závěru, že se nejedná o státní podporu.
6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že provedení napadeného rozhodnutí prostřednictvím vrácení údajné státní podpory žalobkyněmi, bude-li toto rozhodnutí potvrzeno, poruší základní zásady unijního práva, mj. svobodu usazování a volný pohyb služeb, jelikož v případě žalobkyně jsou dotčené kontrolované zahraniční společnosti usazené v jiných členských státech.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z toho, že inkasní příkaz založený na napadeném rozhodnutí není opodstatněný a je v rozporu se základními zásadami unijního práva.

8. Osmý žalobní důvod vychází z nedostatku odůvodnění některých základních prvků napadeného rozhodnutí, například závěru, podle něhož daň z kontrolovaných zahraničních společností stanovená v části 9A kapitole 5 zákona o (mezinárodních a jiných) daňových ustanoveních z roku 2010 by mohla být bez problémů nebo bez nadměrné zátěže použita na základě kritéria významných rozhodovacích funkcí.
9. Devátý žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí porušuje rovněž zásadu řádné správy, která Komisi ukládá transparentnost a předvídatelnost v rámci správních řízení a vydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Ze strany Komise je nepřiměřené, aby své rozhodnutí o zahájení šetření v projednávaném případě přijala po více než čtyřech letech a konečné rozhodnutí vydala až více než šest let po nabytí účinnosti sporného opatření.

Žaloba podaná dne 31. října 2019 – DS Smith a DS Smith International v. Komise

(Věc T-747/19)

(2020/C 27/51)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: DS Smith plc (Londýn, Spojené království) a DS Smith International Ltd (Londýn) (zástupci: C. McDonnell, Barrister, B. Goren, Solicitor, M. Peristeraki, advokát, a K. Desai, Solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- konstatoval neexistenci protiprávní státní podpory, zrušil článek 1 rozhodnutí Komise ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností, v rozsahu, v němž konstatuje existenci protiprávní státní podpory, a zrušil povinnost Spojeného království získat zpět údajnou protiprávní státní podporu, kterou v tomto kontextu obdržely žalobkyně (články 2 a 3 napadeného rozhodnutí);
- podpůrně zrušil články 2 a 3 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž požadují, aby Spojené království získalo od žalobkyň zpět údajnou státní podporu, a
- každopádně uložil Komisi náhradu nákladů vynaložených žalobkyněmi v tomto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně devět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že Komise nesprávně pochopila kontext, cíl a fungování pravidel Spojeného království týkajících se ovládaných zahraničních společností, pokud jde o zacházení s neobchodními finančními zisky. Závěry, které Komise učinila v napadeném rozhodnutí, jsou založeny na kumulativních zjevných pochybeních. Komise se zejména dopustila zjevných pochybení týkajících se pochopení celkového daňového systému Spojeného království, pochopení cílů systému ovládaných zahraničních společností, konkrétního rozsahu daňového osvobození příjmů z financování v rámci skupiny a definice způsobilých úvěrových vztahů.